

RJEŠENJE SUDA

28. ožujka 1980.(*)

„Ovčetina i janjetina – Privremene mjere”

U spojenim predmetima 24 i 97/80 R,

Komisija Europskih zajednica, koju zastupaju njezini pravni savjetnici Marc Sohier i Bernard Paulin, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourggu pri uredu Marija Cervina, zgrada Jean Monnet, Kirchberg,

tužitelj,

protiv

Francuske Republike, koju zastupaju Gilbert Guillaume, u svojstvu agenta, i Noël Museux, u svojstvu zamjenika agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourggu pri sjedištu veleposlanstva Francuske, 2 rue Bertholet,

tuženik,

povodom zahtjeva za određivanje privremenih mjera kojima se tuženiku nalaže da odmah prestane primjenjivati sva ograničenja i/ili naplaćivati davanje za uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine,

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, A. O'Keeffe i A. Touffait, predsjednici vijeća, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans i O. Due, suci,

nezavisni odvjetnik: F. Capotorti,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Sud je u svojoj presudi od 25. rujna 1979. u predmetu 232/78 (Komisija/Francuska Republika, Zb., 1979., str. 2729.) presudio da je nastavkom primjene nakon 1. siječnja 1978. svojeg ograničavajućeg nacionalnog sustava na uvoz ovčetine i janjetine iz

Ujedinjene Kraljevine Francuska Republika povrijedila obveze iz članka 12. i 30. Ugovora o EEZ-u.

- 2 Zahtjevima podnesenima tajništvu Suda 14. siječnja i 13. ožujka 1980. Komisija je Sudu podnijela dvije tužbe radi utvrđenja da je nepoduzimanjem potrebnih mjera kako bi postupila sukladno gore navedenoj presudi Francuska Republika povrijedila obveze iz članka 171. Ugovora o EEZ-u.
- 3 U prvom zahtjevu (predmet 24/80) od Suda se zahtijeva da „utvrdi da je nastavkom primjene nakon 25. rujna 1979. svojeg ograničavajućeg nacionalnog sustava na uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine Francuska Republika povrijedila obveze iz članka 171. Ugovora o EEZ-u”.
- 4 U drugom zahtjevu (predmet 97/80) od Suda se zahtijeva da „utvrdi da je nastavkom naplate davanja nakon 25. rujna 1979. na uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine Francuska Republika povrijedila obveze iz članka 171. Ugovora o EEZ-u”.
- 5 Francuska Republika podnijela je svoj odgovor na tužbu 22. veljače 1980. u predmetu 24/80. Tvrđila je da tužbu treba odbiti navodeći u bitnome da se člankom 171. podrazumijeva da je državama članicama za poduzimanje potrebnih mjera kako bi postupile sukladno presudi Suda dopušten „razuman rok”, koji se razlikuje od slučaja do slučaja, i da u ovom slučaju taj rok nije prekoračen.
- 6 U skladu s člankom 186. Ugovora o EEZ-u i člankom 83. Poslovnika Suda, Komisija je 13. ožujka 1980., nakon što je podnijela tužbu u predmetu 97/80, podnijela zahtjev za određivanje privremenih mjera u oba predmeta u kojem od Suda traži da „Francuskoj Republici naloži da odmah prestane primjenjivati sva ograničenja i/ili naplaćivati sva davanja na uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine”.
- 7 Dva predmeta spojena su rješenjem Suda od 24. ožujka 1980.
- 8 Francuska Republika priznaje da joj je presudom Suda od 25. rujna 1979. određena obveza ukidanja svoje nacionalne organizacije tržišta ovčetine i janjetine, ali tvrdi da postoje političke i gospodarske prepreke koje onemogućuju neposrednu provedbu te presude. Francuska vlada isto tako tvrdi da nalog koji traži Komisija nije obuhvaćen člankom 186. Ugovora i da, u svakom slučaju, nisu ispunjeni uvjeti za primjenu privremenih mjera utvrđeni u sudskoj praksi Suda. Francuska Republika stoga smatra da zahtjev za određivanje privremenih mjera treba odbiti.
- 9 Komisija odgovara da razdoblje koje je proteklo od izricanja presude Suda u predmetu 232/78 premašuje „razuman rok” za donošenje potrebnih mjera kako bi se osigurala provedba presude Suda. Komisija stoga smatra da je, zbog ozbiljne štete nastale jer je Francuska Republika zadržala na snazi mjere kojima se ograničava uvoz ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine, određivanjem privremenih mjera potrebno hitno naložiti ukidanje tih mjera.
- 10 U članku 171. Ugovora navedeno je da „[a]ko Sud ustanovi da država članica nije ispunila neku obvezu temeljem ovog Ugovora, ta je država dužna poduzeti potrebne mјere kako bi postupila sukladno presudi Suda”. [neslužbeni prijevod]

- 11 U skladu s člankom 155. Ugovora, na Komisiji je da „osigurava primjenu odredaba ovog Ugovora i mjera koje na temelju ovog Ugovora provode institucije” [neslužbeni prijevod]; stoga je Komisija dužna osigurati i da države članice postupaju sukladno presudama Suda.
- 12 U izvršavanju svoje ovlasti Komisija može podnijeti tužbe na temelju članka 169. Ugovora ako smatra da država članica nije poduzela potrebne mjere kako bi osigurala postupanje sukladno presudi ili da mjere poduzete u tu svrhu nisu u skladu s obvezama proizišlima iz presude. U okviru takve tužbe ne može se isključiti mogućnost da će se od Suda zahtijevati da na temelju članka 186. Ugovora i članka 36. Protokola o Statutu Suda odredi eventualno potrebne privremene mjere ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u tim odredbama i članku 83. Poslovnika. Na Sudu je da u svakom pojedinačnom slučaju ocijeni potrebu za takvim privremenim mjerama u skladu s kriterijima utvrđenima u navedenim odredbama.
- 13 U ovom slučaju tu potrebu valja ocijeniti uzimajući u obzir, s jedne strane, pravna pitanja proizišla iz gore navedene presude Suda od 25. rujna 1979. i, s druge strane, cilj dviju tužbi koje je Komisija jednu za drugom podnijela protiv Francuske Republike zbog povrede obveza iz članka 171. Ugovora.
- 14 S obzirom na ta razmatranja, na početku valja podsjetiti na tekst presude od 25. rujna 1979. Iako je točno da je Sud naveo da je upoznat sa „stvarnim problemima koje francuska tijela moraju riješiti u predmetnom području i s interesom da se u što kraćem roku uspostavi zajednička organizacija tržišta ovčetine i janjetine”, ipak je istaknuo da „nakon isteka prijelaznog razdoblja Ugovora o EEZ-u i, kad je riječ o novim državama članicama, nakon isteka posebnih prijelaznih razdoblja predviđenih u Aktu o pristupanju, funkcioniranjem nacionalne organizacije tržišta više se ne smije sprječavati puni učinak odredaba Ugovora koje se odnose na uklanjanje ograničenja trgovine unutar Zajednice”.
- 15 Iako je u svojoj presudi Sud naveo da „je isključivo na nadležnim institucijama da u odgovarajućim rokovima donešu potrebne mjere kako bi se u okviru Zajednice pronašlo sveobuhvatno rješenje za problem tržišta ovčetine i janjetine te za posebne poteškoće proizišle u tom kontekstu u određenim regijama”, pojasnio je da činjenica da rad institucija Zajednice na uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta u predmetnom sektoru još nije gotov, „nije dovoljan razlog da država članica zadrži nacionalnu organizaciju tržišta sa značajkama koje nisu spojive sa zahtjevima Ugovora u pogledu slobodnog kretanja robe, kao što su ograničenja uvoza i naplata pristožbi na uvezene proizvode, neovisno o tome kako ih se nazove”.
- 16 Kao što je Sud presudio u svojoj presudi od 13. srpnja 1972. (predmet 48/71, Komisija /Italija, Zb., 1972., str. 529.), tvrdnja u pravomoćnoj presudi da je predmetna država članica povrijedila obveze iz prava Zajednice podrazumijeva „za nacionalna nadležna tijela automatsku zabranu primjene nacionalnog propisa za koji je utvrđeno da je nespojiv s Ugovorom te, ako to okolnosti zahtijevaju, obvezu poduzimanja svih mjera kojima se omogućuje puna primjena prava Zajednice”. Iz navedenoga proizlazi da je već samo na temelju presude u kojoj je utvrđena povreda države članice predmetna država dužna, bez stvaranja prepreka bilo koje vrste, poduzeti sve potrebne mjere za otklanjanje povrede.

- 17 Stoga je, kao što je utvrđeno u presudi od 25. rujna 1979., Francuska Republika dužna na temelju članaka 12. i 30. Ugovora prestati primjenjivati mjere ograničavanja bilo koje vrste u pogledu uvoza ovčetine i janjetine iz Ujedinjene Kraljevine; kao što je navedeno u toj presudi, ta obveza počela je proizvoditi učinke 1. siječnja 1978.
- 18 Osim toga, valja podsjetiti da je svrha tužbi u spojenim predmetima 24 i 97/80 utvrditi da je nastavkom primjene svojeg ograničavajućeg sustava nakon presude od 25. rujna 1979. Francuska Republika povrijedila obveze iz članka 171. Ugovora.
- 19 Zahtijevajući od Suda, u okviru postupka privremene pravne zaštite za određivanje privremenih mjeru, da Francuskoj Republici naloži da odmah prestane primjenjivati svoj ograničavajući sustav, Komisija od Suda traži rješenje koje u biti ima istu svrhu kao i presuda od 25. rujna 1979. Iz navedenoga proizlazi da privremene mjeru koje je Komisija zatražila od Suda u navedenim okolnostima nisu potrebne u smislu članka 186. Ugovora.
- 20 Stoga nema razloga da se odrede privremene mjeru koje je zatražila Komisija.

Slijedom navedenog,

SUD,

u postupku donošenja privremene odluke, rješava:

- 1. Nema razloga da se odrede privremene mjeru koje je zatražila Komisija.**
- 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Sastavljeno u Luxembourgu 28. ožujka 1980.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: francuski